

equipament esportiu viable, es pot mirar si pot portar algun tipus de suport urbanístic o no".

CAMPS I URBANITZACIONS

Així mateix, el criteri que segueix Urbanisme, a l'hora de donar viabilitat a aquestes instal·lacions, en paraules de Torrent, "és que quan se'ns presenta un projecte per construir un camp de golf, estem parlant d'això i de res més, i si se n'autoritza la construcció és únicament i exclusivament per a aquesta finalitat. El nostre criteri és autoritzar-los amb un mínim d'equipament residencial, i això vol dir un hotel, ja que moltes vegades es planegen els projectes de camp en zones turístiques on l'oferta residencial és ja suficient".

Si bé és cert que més d'un promotor ha pretès la construcció d'un camp de golf pensant únicament en la promoció urbanística que el pot acompanyar, assegura Torrent que des d'Urbanisme aquest aspecte està molt controlat: "El nostre criteri és autoritzar instal·lacions esportives amb un mínim d'equipament residencial, com pot ser un hotel, ja que tampoc es pot deixar un camp

de golf tot sol. En canvi, amb el tema d'urbanitzacions som bastant reticents; per engegar operacions d'aquest tipus hem d'anar amb molt de compte, i més en uns moments en què aquest sector està en crisi".

Així doncs, del total de catorze camps de golf que, de moment, hi haurà amb tota seguretat —incloent-hi els que ja estan construïts i en funcionament i el que encara no s'ha començat a executar—, cinc d'aquests porten un conjunt residencial: són el de Caldes de Malavella, l'històric de Santa Cristina, el de Gualta, el de Navata i el de Bolvir. D'altres, com el de Pals o el del Mas Nou, es varen construir posteriorment a la urbanització. D'altra banda, el golf de Soriguerola, al terme municipal de Fontanals de Cerdanya, és el cas més singular de tots: la construcció d'aquest camp i la zona residencial que l'acompanya suposarà la desaparició del veïnat de Soriguerola, en el qual viuen una vintena de persones en règim de lloguer. Un cop construït el camp, les cases velles, sense cap qualificació urbanística, seran enderrocades i al seu lloc s'hi construiran uns 200 habitatges, mantenint el traçat dels carrers.

En la major part dels casos, a

l'hora de tramitar un equipament esportiu d'aquesta mena, i tractant-se d'una activitat pública o d'interès social, si l'únic equipament que porta és un hotel, cal un tràmit afegit relativament senzill anomenat "*autoritzacions en sòl rústic*". En canvi, quan el camp de golf porta una urbanització, s'ha de realitzar un tràmit més complex, perquè s'han de requalificar els terrenys en qüestió, a través d'una modificació del pla general.

En relació amb això, hi ha cinc municipis —Vilopriu, Begur, Bellcaire, Palamós i Alp— dels quals els Plans Generals d'Ordenació contemplan la possibilitat de fer un camp de golf mitjançant els corresponents Plans Especials. No obstant això, diu Jaume Torrent que no necessàriament aquests terrenys s'han de destinar a aquesta finalitat, sinó que "només queda contemplat per si mai a algú l'interessés prendre la iniciativa i dur-lo a terme". En tot cas, si aquestes previsions es complissin, gairebé farien de Girona una Meca golfística, ja que, en opinió de Baltasar Parera i des del punt de vista del vessant turístic, "encara hi caben alguns camps més, com ara un o dos a la Costa Brava nord, tot i que potser quedarà cobert amb el de Navata i el de Peralada, i un o dos més a la Costa Brava sud, principalment a la zona de Lloret, ja que l'actual ritme de construcció no fa pensar que en sobrin".

LA CONSTRUCCIÓ D'UN CAMP DE GOLF

La majoria dels camps que hi ha a casa nostra han estat dissenyats per tècnics estrangers, principalment anglesos i americans. Aquest fenomen, que pot semblar curiós, està motivat, segons els experts, pel fet que en el nostre país hi ha molt poques instal·lacions d'aquest tipus, en comparació amb altres països com França, Anglaterra o els Estats Units. Respecte d'això, comenta